

ת"פ 58258/12 - מדינת ישראל נגד ג'ליל א.ג. יזמות נכסים והשכעות בע"מ, גدعון בן שלמה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 58258-12-16 מדינת ישראל נ' ג'ליל א.ג. יזמות נכסים והשכעות בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	1. ג'ליל א.ג. יזמות נכסים והשכעות בע"מ
נאשמים	2. גדעון בן שלמה

החלטה

ההילך המשפטי והבקשה לחזרה מהוודה

1. ביום 9.7.17 כפרו הנאים בעבודות כתב האישום בפני כב' השופט מוחמד עלי והתיק עבר לשמיית ראיות מותב זה. התיק נקבע לשמיית ראיות ליום 4.1.18 . ביום 24.9.18 הוגש התביעה הנאם לכתב האישום וממנה עולה כי הנאם טען כי ביום 3.6.12 הוכרז פושט רgel ובשל כך היה מנوع מАЗ לשמש כמנהל של נאשمت 1. עוד עולה מתשובה הנאם לכתב האישום כי הוא מודה בכך שהיא המנהל הפעיל של נאשמת 1 אך זאת רק עד המועד בו הוכרז פושט רgel. עוד עליה מתשובה הנאם כי באשר לאישום הראשון הנאם כופר מחוסר ידיעה בעבודות זאת בשל מצב הדברים ששרר בנאשمت 1 עקב קriseה הכלכלית שהביאה בסופה של דבר לפשיטת רgel. באשר לאישום השני, הנאם כופר בעבודות אישום זה וטען כי ביום 3.6.12 חдал לשמש כמנהל הפעיל של נאשמת 1 עקב הכרזתו כפושט רgel. במועד שנקבע לשמיית ראיות ביקשו הנאים באמצעות סנגורם לחזור בהם מכפירותם ולהזוז בכתב אישום מתוקן שהוגש ביום 1.1.18 . הנאם 2 אישר את דברי הסנגור ו אמר לפוטוקול: "אני חוזר**בי מהכפירה ומודה בעבודות כתב האישום המתוקן**". הנאים הורשו על פי הودאות בעבודות כתב האישום המתוקן והדין נדחה לטיעונים לעונש ולקבלת תסקير של שירות המבחן.

2. ביום 9.5.18 הוגש תסקיר של שירות המבחן לעניין העונש וממנו עולה כי הנאם אינו לוקח אחריות על מעשי כל שהדברים נכונים לגבי האישום השני שבכתב האישום המתוקן וכי לדברי הנאם הודה בבית המשפט, אך לא היה מודיע למתואר באישום השני. ככל שהדברים נוגעים באשר לאישום הראשון הרי שהנאם לוקח אחריות אך שלו כוונה פלילתית במעשהיו. עוד עולה כי לנאם שתי הרשעות קודמות לשנת 2016 בגין עבירות של מרמה והוא אף נידון למאסר בפועל בעבודות שירות. מתסקיר שירות המבחן עליה עוד כי הנאם אינו מביע נזקקות טיפולית וכי קיים סיכון להישנות מעשים דומים בעתיד. בסיכומו של דבר המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בפועל בעבודות שירות.

3. ביום 15.5.18 התקיים דיון במעמד הצדדים וב"כ הנאשם ביקש לחזור בו מהודאותו נוכח הדברים שמסר לו הנאשם ולשירות המבחן. עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם כלל לא היה המנהל של נאשנת 1 במועד הרלוונטי לאישום זה ולא היה אחראי על הגשת דוחות שנת 2013 וכי שנה זו מונה מנהל אחר. זאת ועוד, טען הסגנור כי כתב האישום המתוקן זהה לכתב האישום המקורי והתיקון הוא בהורדת מספר עבירות וכי איןנו זכר אם הוקרא לעיתום כתוב האישום המתוקן. הנאשם בדבריו אמר כי כתב האישום לא הוקרא לו וגם לא קרא אותו וכי הבין שנמחייב סעיפים ורק בפגישה אצל קצין המבחן הבין שהזודה בעבירות המוחשיות לו בכתב האישום המתוקן באישום השני אשר עניינו עבירות בשנת 2013.

4. ב"כ המשימה מתנגדת לבקשה וטענת טענותו של הנאשם אין חדשות וכי אין כל אסמכתא לכך שה הנאשם הוכרז כפושט רgel וכי גם אם נמצא מנקודת הנחה הטובה לנאשן כי הוכרז כפושט רgel, הרי שהחברה עצמה אינה בפיוק. ככל של הנאשם אישור כלשהו באשר להיווטו כפושט רgel בשנת 2013 היה עליו להציגו למשימה.

דין והכרעה

5. ס' 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 מסמיך את בית המשפט להתר לנאשן, בכל שלב של המשפט לחזור בו מהודאה שניתן כולה או מקצתה מנימוקים מיוחדים שירשו.

על פי הפסיקה בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו זו רק במקרים חריגות כאשר מימי שהנאשן הודה בוגד לרצונו החופשי או מבלי שהוא מבין את משמעות הodiumו. עיתוי העלתה הבקשה האם להיעתר לה עבור לממן הכרעת הדין ולגזרת העונש ואף לאחר מכן בהליך הערעור נודעת חשיבותם העיקרי של החשש לניצול ההליך הפלילי בידי הנאשם לרעה. כך, ככל שהבקשה תוגש קודם לגזר הדין, יטה בית המשפט לקבל בקשנות מהסוג Dunn כאשר מתקיימת עילה מתאימה וכי בנסיבות כללה קطن החשש שמא מדובר בתכסיס. לעניין זה רואו: ע"פ 3524/17 **פלונית נ' מדינת ישראל** (3.10.17; 8462/15 **אבו ראש נ' מדינת ישראל** (30.11.16); 5561/03 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(4) 145, 154).

6. בענייננו שוכנעתי כי הodiumו של הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן נבעה מרצונו החופשי. לא שוכנעתי שבבקשת הנאשם נובעת מרצונו אמיתי להוציא חפותו. נטען על ידי סגנורו כי העבודות בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם אין שנות מהעבודות בכתב האישום המקורי. אך שאלואו כפирתו נקבע התקיק לשמייעת ראיות וגרסתו של הנאשם הייתה ידוע לאור תשובהו לכתב האישום. בענייננו, הבקשה לחזרה מהודאה הוגשה במועד שנקבעה לקבלת תסaurus של שירות המבחן אשר הוגש כבר ביום 9.5.18 ולティיעונים לעונש. מדובר, כאמור, בבקשתה שהוגשה לפני שניתן גזר הדין ולפניהם שמעו טיעונים לעונש, אך מדובר בעיתוי המעוורר סימני שאלה ומחזק את הערכתי שהמניע להעלאת הבקשה קשור יותר לאמור בתסaurus ולעובדת שירות המבחן לא המליך על הליך כלשהו, יותר מאשר לשאלת חפותו של המערער.

6. בכלל הנתונים, לא שוכנעתי שמתעורר ספק שמא הodiumו של הנאשם בנסיבות שייחסו לו בכתב האישום המתוקן הונעה שלא מרצון חופשי. וסבירני שמדובר בעמדה אשר נובעת משיקולים טקטיים ולפיכך, איןני אפשרות לנאשן לחזור בו מהודאה.

7. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

אני קובעת לטעונים לעונש ליום 11.7.18 שעה 14:00

המציאות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ח' סיון תשע"ח, 22 Mai 2018, בהעדר הצדדים.